

[Starcke.]

Genève for Toldforstaaelser, Handelslettelser og Restriktionsbortfald. Hvad Venstre nu foreslaar viser, at man herhjemme endog hos en liberal Regering overser dette meget afgørende Hensyn — og U. S. A. vil erindre det.

Hvis Venstre ikke vil udsætte sig for en saglig berettiget Kritik for sin angribelige Stilling efter Forslaget, skulde De bevæge Finansministeren til at trække sit Forslag tilbage.

Jeg vil tilføje, at man har meddelt mig, at Finansministeren ved Forelæggelsen har fremført nogle Tal for Toldbyrdens gennemsnitlige Størrelse ude og hjemme. De er værdiløse til Forslagets Begrundelse, misvisende i sin Opstilling — for ikke at sige noget værre.“

Vi har ikke hørt noget om, hvorvidt dette Toldlovsforslag vil blive ført frem igen. Det vilde virke beroligende i vide Kredse, hvis enten den højtærede Finansminister eller den højtærede Statsminister kunde fortælle Folketinget, om dette Toldlovsforslag kommer igen.

I Sammenhæng med Toldpolitikken vil jeg gerne nævne et Par Ord om de Planer, der har været fremme om Toldunioner. Der har dels været diskuteret en Toldunion i Norden, dels en Toldunion i Europa, det vestlige Europa i hvert Fald, og endelig har der foreligget Mulighed for en eventuel Tiltræden af Benelux-Overenskomsten. Vi ser saadan paa det, at en Nedbrydning af Toldgrænserne og en Udvidelse af Handelsomraaderne er en meget stor og ønskelig Fordel. Men en Toldunion kan laves paa to Maader. Den kan laves efter det, man kunde kalde de højeste Satsers Princip, hvor alle Lande hæver deres Toldsatser til det, som et af de andre Lande har som højeste Toldsats. Eller en Toldunion kan laves efter Princippet de laveste Toldsatser. Det vil være en stor Fordel, og vi kan tiltræde det fra vor Side.

Vi mener imidlertid, at den mest værdifulde, den mest energiske og den mest fordelagtige Politik fra Danmarks Side vil være at begynde selv. Vi mener, at Danmark er i Stand til at nedbryde de Skranker, vi selv har bygget op. De Skranker, som de andre har bygget op, kan vi ikke nedbryde, men vi kan maaske være med til at underminere dem ved selv at fjerne vore egne Skranker. Jeg skal henvise til, at efter at Benelux-Landene meget hurtigt efter Krigens Ophør havde saneret deres Penge-system, skred de til en meget hurtig og stærk Reduktion af deres Restriktioner og

deres Toldlovgivning, saaledes at disse Lande importerede sig sunde, medens vi er i Færd med at eksportere os syge. Der har i den danske Befolkning bredt sig en inderlig Lede ved Restriktionerne, der har bredt sig en inderlig Vrede mod Skatteudplyndringen. Vi vender os derimod, og derfor vender vi os imod Regeringens Politik paa disse Omraader. Hvis Told og Restriktioner og Skattepolitik kunde frelse Europa, saa var Europa frelst i Dag.

Men den Situation, som Europa og dette Land befinder sig i, er ikke blot et Resultat af Krigens Ødelæggelser, den er nok saa meget et Resultat af Fredens Ødelæggelser, af den bagvendte Politik, der har været ført. Der har været diskuteret Lønstop, der har været diskuteret Prisstop. Vi mener, at et Lønstop og et Prisstop er vel egnet til at medføre et Produktionsstop, maaske ikke paa den Maade, som den højtærede Forsyningsminister og Varedirektoratet har siddet og brygget sammen — de har haft Planer om en Produktionskontrol, hvorved de smaa Virksomheder i stor Udstrækning skulde kvæles til Fordeel for Storindustrien —, men saaledes, at det automatisk vil lamme Befolkningens Interesse i at udføre produktivt Arbejde. Mennesker har større Interesse for et produktivt Arbejde, naar de selv høster Fordelen derved.

Maden bliver ringere, Priserne stiger trods Priskontrolloven, Skatterne vokser, der trues med endnu flere Skatter, Straffene bliver strengere. Der har fundet mange Selvmord Sted som Følge af Skattesagerne. Det vilde være af en vis Interesse, om den højtærede Finansminister kunde gøre Rede for, hvor mange Selvmord der har fundet Sted som Følge af hans Skattepolitik.

At Maden er blevet ringere, har den højtærede Finansminister prøvet at trøste os for ved sit Slogan: Hvad gør det, at Maden er kedelig, naar bare Konen er morsom? Et lignende Synspunkt vil vi andre sikkert kunne anlægge over for den højtærede Finansministers Skatteblanketter og Selvangivelseskemaer: Hvad gør det, at Skatteblanketten er kedelig, naar bare den højtærede Finansminister er morsom.

Der har været rejst mange Indvendinger mod de mange Tilfælde af Skattesnyderi, der har været. Vi fra vor Side er ikke Tilhængere af Snyderi paa noget Omraade, men naar selve det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fra denne Talerstol har kunnet hævde, at man ikke bør anlægge moralske Synspunkter i Skattepolitik, synes det at være noget vanskeligt at hævde, at man skal anlægge moralske Synspunkter i Skatte-